

Jedna z pěti největších kampeliček je na pokraji skandálu

Problémy se valí na jednu z pěti největších českých kampeliček. Její lidé jsou od začátku roku stíhaní policií pro podezření ze spáchání „zvlášť závažného zločinu podvodu ve stadiu pokusu“. Kromě toho motejlek.com disponuje informacemi o velmi podezřelých okolnostech navyšování základního kapitálu družstva a nakládání s majetkem jeho klientů.

Ještě před dvěma lety to vypadalo, že spořitelní družstvo WPB Capital, nejdůležitější součást WPB Group, má před sebou zářnou budoucnost. Rychlým tempem rostl základní kapitál až k hranici půl miliardy korun, jejíž překonání je nutné pro žádost o bankovní licenci, zvyšoval se také počet klientů a bilanční suma přesáhla pět miliard korun.

Na pozadí těchto čísel se ale odehrávalo a dodnes odehrává několik příběhů, které budoucnost kampeličky WPB Capital naopak výrazně ohrožují.

Především se rozhádaly klíčové postavy družstva, jeho spoluzakladatelé Pavel Petrovič a Patrik Bugar. Původně šlo o víceméně přátelský rozchod s důstojným finančním i majetkovým vyrovnáním odcházejícího Petroviče, rozloženým do několika etap. Petrovič dnes rozluku zdůvodňuje tím, že už tehdy byl nespokojený se směrem, kterým se skupina vydává a s praktikami, které ke svému rozvoji používá, dokud však platily dohody o vyrovnání, mlčel. V roce 2011 se ale platby zastavily. Bugar se hájí tím, že dohoda s Petrovičem vycházela z očekávání hospodářského vývoje, který kvůli objektivním příčinám nenastal. Petrovič ale na jejím dodržení v domluveném čase a výši trval.

Krádež bianco papírů

Spor, který se mezi nimi rozhořel, vyústil v kriminální zápletku týkající se společnosti Rotondor. Tu Petrovič, ještě jako společník skupiny WPB, založil na přelomu let 2007-8 kvůli jedinému účelu, nákupu pozemků na pražském Proseku. Jednatelům ustanovil svého známého Jiřího Malivánka, jehož byznysem je poskytování služeb „stínového“ statutárního orgánu v mnoha společnostech.

Pro nejrůznější úřední úkony ve firmách, kde působil, měl Malivánek podepsané bianco papíry, připravené k rychlému použití. Těchto papírů se podle něj a podle Petroviče na začátku roku 2012 zmocnili Bugar se svým kolegou Ondřejem Baudyšem, předsedou představenstva WPB Consulting, v Malivánkově kanceláři. Díky tomu vyhotovili dokument, jímž se Malivánek měl sám na konci roku 2011 odvolat z funkce jednatele Rotondoru a místo sebe nominovat jistého Jána Betíka. Ten poté rozjel operaci, na jejímž základě se Rotondor zavázal uhradit londýnské „skořápkové“ firmě Trowmart Limited patřící WPB údajné pohledávky ve výši 27,3 milionů korun. To se nestalo a Trowmart Limited následně na Rotondor a její nemovitosti podala návrh na exekuci.

Bizarní zápletku už déle než rok rozmotává policie, která letos v lednu dospěla k závěru, že Petrovič s Malivánkem mají pravdu a proti Bugarovi, Baudyšovi a Betíkovi zahájila trestní stíhání. Patrik Bugar už loni v lednu opustil představenstvo WPB Capital, v jehož čele ho nahradila jeho matka Terézia Bugarová, aby kampeličku svými problémy neohrožoval, policie přesto alarmovala Českou národní banku. Ta nicméně zatím zůstává ve vztahu k WPB Capital v klidu.

Divoký růst kapitálu

Družstevní záložny obecně v Česku nemají zrovna na růžích ustláno. ČNB k nim zaujímá mírně řečeno rezervovaný postoj, ale vše nasvědčuje tomu, že do budoucna s jejich existencí příliš nepočítá. Jejich nadějí je přerod v klasickou banku, což mimo jiné obnáší minimální základní kapitál ve výši půl miliardy korun. A právě způsob, jakým k této hranici dokráčela WPB Capital, možná bude ČNB zajímat víc než trable Patrika Bugana, dnes oficiálně pouze člena kontrolní komise družstva, a jeho kolegů.

Základní kapitál záložny při žádosti o bankovní licenci musí být tvořen zcela splacenými peněžitými vklady s průhledným původem. WPB Capital, deklarující ve svých výročních zprávách cíl stát se bankou, v letech 2010 a 2011 navýšila základní kapitál o 260 milionů korun. Zastavila se těsně pod licenční hranou na nyníšších 450,5 milionu korun. Na základě informací z interních dokumentů záložny, které má motejlek.com k dispozici, je patrné, proč zatím kapitál nestoupl výš, aby mohlo bankovní řízení začít. Problémem evidentně bude právě prokázání původu peněz použitých pro skoková navýšení kapitálu. WPB na ně zjevně použila peníze svých střadatelů a do svého kapitálu je nalila přes nastrčené firmy a fyzické osoby - vybrané zaměstnance ze skupiny WPB.

Jedním z lidí ze skupiny WPB, kteří se stali podílníky na základním kapitálu, je už zmíněný Ondřej Baudyš. Na jeho příkladě lze ilustrovat postup i u ostatních navyšovatelů, kde princip je stejný, liší se jen jména firem.

Na základě úvěrového návrhu z 22. července 2010 poskytlo spořitelní družstvo WPB Capital půjčku ve výši 36 milionů české společnosti Bubble dolce Raffaello. Ta 3. srpna 2010 půjčila 35,54 milionů firmě Tebbington. Přes ni a přes v zahraničí registrované firmy Weidenfield Investments a Business Investments se následnými půjčkami tyto peníze dostaly do firmy Management Services London. Všechny tyto firmy patří do skupiny WPB, což dokládají faktury za jejich vytvoření. Mimochodem účty těchto firem byly vedeny u dnes proslavené kyperské Laiki Bank, obzvláště populární mezi zahraničními klienty.

Ondřej Baudyš si 27. 8. 2010 půjčil od Management Services London 21,5 milionu korun, které následně složil jako členský podíl ve WPB Capital. Na základě další půjčky 15 milionů od stejné firmy z 3. června 2011 tento podíl ještě navýšil.

Při osobní konfrontaci Ondřej Baudyš tyto informace označil za vykonstruované, původ peněz vložených do WPB ale odmítl specifikovat.

Američan v české offshorové pasti

Problém WPB má mimo to ještě mezinárodní rozměr. Svatou válku záložně vyhlásil její někdejší klient, americký obchodník s nemovitostmi Stephen John Mayer z Floridy. V kostce jde opět o zneužití zahraničních skořápek při vymáhání neexistujících nebo uměle vytvořených pohledávek.

Mayer si v roce 2006 vyhlédl v středočeské obci Dubčany u Liběšic rozsáhlou a zanedbanou starou vilu „Zámeček“. Protože coby cizinec nemohl nemovitost vlastnit jako fyzická osoba, pořídil zde pro účely její koupě a správy českou firmu Statesboro. Poprvé se tak dostal do kontaktu s lidmi kolem WPB. Statesboro byla totiž klasická ready made firma ze stáje společnosti Office House

(www.spolecnostionline.cz), patřící do portfolia WPB Group. Mayer získal vilu a vše se zdálo být v pořádku. V roce 2010 se ale rozhodl pro její kompletní opravu a rekonstrukci, a pro ty účely Statesboro požádala o hypotéku u Hypoteční banky. Místo slibovaného rychlého vyřízení přišla zpráva od právní kanceláře Vostárek & Partner, zastupující Mayera, že proti Statesboro byla podána žaloba na neplatnost nákupu vily a pozemků. Prý kvůli zneužití nouze prodávajících. Žalobu ovšem nepodali původní majitelé, ti o tom ani nevěděli, ale dosud zcela neznámá společnost Sarter Enterprises z amerického New Jersey. Hypoteční banka následně informovala Mayera, že hypotéku nebude moci poskytnout do vyřešení sporu, což v takovém případě, byť zjevně šlo o šikanózní a nerealistickou žalobu, mohlo trvat měsíce až roky.

Mayer začal pátrat, co se děje a kdo stojí za Sarter Ent., do toho ale přišla další rána. Na scénu vstoupil další offshore hráč, Westend Solution Limited, tentokrát z britského městečka Truro. Mayerovi přes právníky sdělil, že vymáhá zhruba půlmilionovou pohledávku vůči jeho Statesboro, kterou mezitím koupil od Office House a o níž Mayer neměl dosud potuchy. Šlo o prý nezaplacené poplatky za užívání sídla společnosti. V dopise právním zástupcům Mayera ovšem právník Westend Solution nabídl mimosoudní vyrovnání, přičemž přiznal, že se mezitím dohodl se zástupci Sarter Ent., že v takovém případě oni odstoupí od své žaloby proti koupi vily a pozemků.

Pointou příběhu není to, že Mayer odmítl zaplatit a i přes zatím marnou snahu domoci se spravedlnosti pomocí české policie a justice se nakonec z Česka stáhl, přičemž na jeho zdejší majetek je vydán exekuční příkaz ve prospěch Westend Solution. Pointou je skutečnost, že jak Sarter Enterprises, tak Westend Solutions, tedy firmy, které s Mayerem sehrály tuto frašku, jsou obě ze stáje WPB. Praktiky těchto firem, jejich vazby a nastrčení ředitelů jsou shodné či podobné s těmi, které nedávno odhalili novináři z Guardianu, BBC a ICIJ v offshorovém skandálu ve Velké Británii a USA, o němž motejlek.com informoval. Američan chce WPB dohnat k mezinárodnímu soudu, svůj boj detailně popisuje na stránce www.fraudinprague.com.

-pes-